

Droby z ruské historie

RUSKÁ revoluce nemůže být považována za něco, co vykonáno bylo v několika dnech. Je sice pravdivé, že její vyvrcholení bylo neobyčejně rychlé a že úspěchy byly docela velice snadné, ale to právě učinila možnou skutečnost, že byla pro občanství skutečnou, že byla pro občanství skutečnou, že byla pro občanství skutečnou...

Svržení ruské vlády bylo ovšem důležitým nepokojem, který dohlédl a občanské vyvolání v plném slova smyslu. V průběhu zemědělských požadavků po svobodě, svobodě a po lidové vládní organizaci patřícímu. Ve Francii přivedly revoluce a posléze republiku a vládu. V Německu měly v důsledku vyvolání ruské revoluce, která dala vzniknout ruské revoluce, která dala vzniknout ruské revoluce...

První duma byla svolána v říjnu 1905. Byla však příliš liberální a již v červenci byla rozpustěna. Druhá duma svolána byla v říjnu 1907, ale práce mnoho nevykonala. Několik její členů bylo obviněno, že podnětují nespokojenost v armádě a duma byla rozpustěna, aby učinila místo druhé třetí. Od svého počátku duma započala s autokratickou prací...

První duma byla svolána v říjnu 1905. Byla však příliš liberální a již v červenci byla rozpustěna. Druhá duma svolána byla v říjnu 1907, ale práce mnoho nevykonala. Několik její členů bylo obviněno, že podnětují nespokojenost v armádě a duma byla rozpustěna, aby učinila místo druhé třetí. Od svého počátku duma započala s autokratickou prací...

První duma byla svolána v říjnu 1905. Byla však příliš liberální a již v červenci byla rozpustěna. Druhá duma svolána byla v říjnu 1907, ale práce mnoho nevykonala. Několik její členů bylo obviněno, že podnětují nespokojenost v armádě a duma byla rozpustěna, aby učinila místo druhé třetí. Od svého počátku duma započala s autokratickou prací...

První duma byla svolána v říjnu 1905. Byla však příliš liberální a již v červenci byla rozpustěna. Druhá duma svolána byla v říjnu 1907, ale práce mnoho nevykonala. Několik její členů bylo obviněno, že podnětují nespokojenost v armádě a duma byla rozpustěna, aby učinila místo druhé třetí. Od svého počátku duma započala s autokratickou prací...

sebe velkou tuto zodpovědnost. Po té dva delegáti, jeden Rus a jeden kozák, navrhli, aby rod Romanovův povolán byl na trůn jako spátelenský s linií Rurikoviců.

Philaret Romanov byl nejstarším žijícím členem tohoto rodu, a le na sklonku svého života vstoupil do kláštera. Jeho syn, Michael, povolán byl na trůn. Tento Michael Romanov byl 17 roků starý, když v roce 1613 zasedl na ruský trůn. Jeho otec přišel z kláštera a pomáhal mu v reorganizační válkou rozdrážené země. Situace v Rusku byla tehdy zlá a obyvatelstvo hladovělo. Za pomoci otce a knížete Požarského podařilo se mladému panovníku zavést pořádek do země. Panoval dvacet let a spáčil se Rusku prospěti co možná nejvíce. Každý následující člen rodu Romanovů snažil se uchvátiti pro sebe co nejvíce moci.

Petr Velký, čtvrtý Romanovův na ruském trůně, byl energickým panovníkem a v mnohém zemi prospěl, ale byl autokratem v pravém slova smyslu. Tři ženy, Anna, Alžběta a Katerina Velká zasedly na ruském trůně. Tato poslední jmenovaná byla první z ruských panovníků, která byla přátelsky nakloněna Americe. Alexander Druhý, který panoval v době občanské války, byl také přátelsky nakloněn Američanům. Hlavně jeho příměním zabráněno bylo intervenci evropských mocností ve válce mezi Severem a Jihem. Panovníci Ruska pravidelně volili za své manželky ženy z jiných evropských rodů a posléze rod tento měl velice málo ruské krve ve svých žilách. Čar Mikuláš Druhý, poslední z dynastie Romanovův, nebyl slabším než jeho předchůdci. Na neštěstí pro sebe a pro svůj rod žil ve věku, kdy autokracie ztrácel přízeň a stává se nemožností.

SYN TOLSTÉHO O RUSKÉ REVOLUCI

Hrabě Hja Tolstoj, syn slavného spisovatele Lva N. Tolstého, meškarje právě ve Spojených Státech, napsal zajímavý článek do amerického časopisu o ruské revoluci a o osobnostech, které náležejí se v popředí nové vlády. Hrabě Hja Tolstoj prohlašuje, že revoluce v Rusku byla vyvrcholením inteligentních snah nejlepších ruských lidí po radu minulých let. Ciel Rusko vědělo, že revoluce je neodvratná a že musí dojíti k zásadním změnám. Především vypuknutí revoluce zabráněno bylo vůdci tohoto hnutí, kteří dobře věděli, že nadejde doba k revoluci příznivější, která bude poskytovat lepší záruku jejího zblaru.

Zrada Suchomlinova, Masojedova a Sturmerova byla předním v rejného hovoru po celém Rusku. Ze třech těchto zrádců jenom Masojedov byl náležitě potrestán, byl oběšen na rozkaz velkoknížete Mikuláše. I ruští muži věděli, že velké množství zrádců náležejí se v nejvyšším velení armády. Ruské obyvatelstvo trpělo nedostatkem potravin, ale tento nedostatek byl přímým důsledkem

SOCHA NEJPROSLULEJŠÍHO ROMANOVCE.

Pomník Petra Velkého, nejproslulejšího panovníka ruského z rodu Romanovův, dynastie, která po 300 let vládla v ruské říši a skončila svoji vládu abdikací cara Mikuláše Druhého.

FRANCOUZSKÉ ZÁKOPY V JURO-LESE, CHRÁNĚNÉ KROVINAMI.

Vstup do francouzských zákopů v Juro-lese, chráněný krovinnami, aby ušel zrakům vzdušného pláve.

kých plánech o založení velkého východního panství zvedl až v současné válce. Teprve při zahájení této války bylo patrné, jak německý císař nalezl se blízko svého snu o rozšíření svého vlivu na území od Hamburku až po Perský záliv.

Německá železnice byla budována od Bosporu až do Bagdadu. Byla téměř již dohotovena, vyjmaže několika spojovacích linií podél řeky Tigris a Taurus hor. Německo mělo dostatečného vlivu v Turecku a potřebovalo nabýti ještě vlivu na Balkáně. A Německo takového vlivu pokoušelo se nabýti, aby cestu k Persii a východu pod svou kontrolou učinilo skutečností. Den, kdy Německo mohlo se stát skutečným soupeřem Anglie na blízkém východě, byl nedaleký.

Válku zabýjena byla na jiném jevišti a toto hlavní poutalo pozornost světa. Ale mezitím ochromováno byly velké armády v Evropě, připravoval se zápas o Mesopotamii, jenž je vlastně zápasem o největší kořist z přítomné války. Anglická výprava do Mesopotamie a ruské pohyby v Armenii byly velkým bojovým pohybem, kterým teutonská aliance měla být napadena od pozadí.

Současná výprava nebyla doposud schopna provést svoji část úkolu. Je možné, že pokud bude užito letošního léta, Angličané a rusové operující v Mesopotamii a Persii, byli ale schopni docílit značného postupu zvláště v posledních dnech a turecká obrana na blízkém východě utrpěla vážné rány. Po nezdaru svém na počátku války anglická vojska byla schopna postoupiti až za město Bagdad. Druhá anglická výprava, postupující od Suezského průplavu, prorazí si cestu do Palestiny. Jeden oddíl anglické vojska náležej se téměř a bran Jeruzaléma a druhý postupuje do Arabie, která náležej se v odboji proti tureckému panství. Od východu pak rychle blíží se Rusové, aby připojili se k Angličanům na ruce Tigris.

Spojení ruských a anglických vojsk bude znamenati úplné podrobení Mesopotamie a může též znamenati počátek hromcení se turecké moci. Současně pak s tím znamená London naděje na uskutečnění snu o zřízení velkého teutonského panství na blízkém východě. Právě se, že touha po uskutečnění tohoto velkého snu byla hlavní příčinou války a z toho důvodu zápas, který veden je v přítomné době v Malé Asii má velkou důležitost.

ZIVOT BÝVALÉ CAREVNY BYL NEUTĚŠENÝ.

Bývalá ruská carevna Alexandra, o níž zvýšen byl zájem následkem úspěšné ruské revoluce, častá označována byla za nejnešťastnější ženu v panovníckých rodech. Od svého provdání se za souzeného Mikuláše Druhého v dvadecetiletém věku svého věku vedla život málo utěšený. Nebyla nikdy milována ruským lidem, který nemohl zapomenouti, že se přidržuje lutheránské víry a že pocházela z německé krve. Před narozením carevny, Alexeje Nikolaeviče, lid častokrátě dal jí na jevo svou nepřiznání, když objevila se s deřkami na ulicích Petrohradu. Je nyní 45 roků stará.

Bývalá carevna narodila se v Darmstadtu v Německu a byla deřkou princezny Alice anglické, odtěšené deřky královnou Viktorií a sestřenicí německého císaře Viléma. V prvních letech pobytu na Rusku její život byl šťastný a spokojený, ale po nastoupení Mikuláše Druhého na trůn nastaly jí trpké zkoušky.

Mikuláš náležel se v dřívějšku, která navštívila Darmstadt, když jeho budoucí nevěstě bylo dvaadvacet let. Princenzé se mnoho milaly carevny nelíbil, ale udržovala s ním korespondenci. Když pak Mikuláš přepraven byl k ženění, šel do Darmstadtu pro královnou princeznu. Požádal o svolení svého otce, abo Alexandr Těti věděl si aby svou jeho členil se s vezmou ženou šarohorskou. Mikuláš a hořtil se ku korunování své královně Evropy a politika brav připravila mu cestu k vyvolání jeho srdce.